

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 14/2020-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní o ústavnej sťažnosti spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina, IČO 31 575 951, zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., Štefánikova 8, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 24/2019 z 26. marca 2019 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s.,
z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina,

IČO 31 575 951 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 24/2019 z 26. marca 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Martin (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 6 Csp 135/2017-75 zo 17. januára 2018 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť na účet sťažovateľky sumu 7 926,25 €, spolu s úrokom vo výške 363,79 €, úrokom z omeškania vo výške 3,72 €, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7 926,25 € od 30. júna 2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (1. výrok). V prevyšujúcej časti o zaplatenie úroku vo výške 13,90 % p. a. z nezaplatennej istiny od 20. júna 2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny od 20. júna 2017 do 29. júna 2017 a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov od 20. júna 2017 do zaplatenia okresný súd žalobu zamietol s odôvodnením, že zmluvné úroky patria veriteľovi len do splatnosti dlhu.

3. Krajský súd v Žiline na odvolanie sťažovateľky rozsudkom č. k. 11 Co 73/2018-136 z 29. mája 2018 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ako neprípustné, pretože v danej veci bolo v čase začatia dovolacieho konania predmetom dovolacieho konania peňažné plnenie vo výške 1 257,88 €, ktoré predstavuje príslušenstvo pohľadávky – úrok 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 20. júna 2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatennej istiny od 20. júna 2017 do 29. júna 2017 a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov od 20. júna 2017 do zaplatenia. S ohľadom na skutočnosť, že výška peňažného plnenia v čase začatia dovolacieho konania neprevyšovala desaťnásobok minimálnej mzdy (4 350 €), prípustnosť dovolania

sťažovateľky bola v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP vylúčená. To teda znamená, že na sťažovateľku, ktorá vystupovala v predmetnom spore v postavení dodávateľa, sa na prípustnosť jej dovolania vzťahuje § 422 ods. 1 písm. a) CSP (podmienka peňažného plnenia prevyšujúca desaťnásobok minimálnej mzdy).

5. S uvedenými závermi najvyššieho súdu sťažovateľka nesúhlasí. Vyslovila názor, že okrem iného zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva pre dodávateľa v spotrebiteľských sporoch také obmedzenie, ktoré by čo i len naznačovalo, že dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie (z jeho iniciatívy) je možný iba vtedy, ak hodnota sporu prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom vyslovil porušenie jej základných práv uvedených v záhlaví tohto uznesenia.

6. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola v zmysle čl. X ods. 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 zo 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh“) s účinnosťou od 17. októbra 2019 prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v treťom senáte ústavného súdu v zložení Mojmir Mamojka (predseda senátu), Peter Straka (sudca spravodajca) a Martin Vernarský.

7. Dňa 21. januára 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým oznamuje, že berie svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiada ústavný súd, aby konanie v tejto veci zastavil.

8. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

9. Vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, ústavný súd konanie zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu